

gen har viist, at det ikke har fundet nogen Modstand, saa maa jeg ogsaa her komme tilbage til, at jeg troer, at denne Erfaring maa ansees for at være noget mindre fuldkommen. Det ligger i Forholdene, og navnlig for det vel antages om Negerbefolkningens Tilstand, at den ikke endnu befinder sig paa et saadant Dannelsesstrin, ikke har en saadan Interesse for de offentlige Forhold, at den vel kan tilkjendegive, hvorledes den betragter disse Forhold, og ogsaa fra den mere dannede Befolkning paa Derne savner man, som sagt, al Meningstilkjendegivelse om, hvorledes man har troet, at denne Forholdsregel vilde vise sig. Dersom der hos Befolkningen paa selve Derne var den ringeste Forventing om, at saadanne Toldpaalag ikke ville kunne være til Skade, da er det vist ganske naturligt, at man maatte lade denne Mening være afgjørende; men, saalænge der kun foreligger enkelte Embedsmænds Indberetninger, saa forekommer det mig, at man maa betragte Sagen fra et almindeligt Standpunkt. Det har ingenlunde været Udvalgets Hensigt at ville opstille noget Stræffebillede i denne Henseende; man har meent at burde fremsætte Sagen saaledes, som den maatte betragtes, naar man vil overse Forholdene i deres hele Omfang. Der er af adskillige Landsthingsmænd gjort nogle Bemærkninger, som jeg troer allerede have fundet deres Besvarelse. Jeg kan med Hensyn til hvad der saaledes er blevet ytret af den ærede 3die Landsthingsmand for 3die Valgkreds (Wessely) henholde mig til hvad der allerede er blevet bemærket af et af Udvalgets Medlemmer. Jeg troer med Hensyn til den temporaire Foranstaltning, som skeete i 3die Kvartal 1848, da Negeremancipationen nyligt var foregaaet, da Alt var i Bevægelse paa Derne, og da en Embedsmand fra en anden D kom derover, som tilbeels var fremmed med Forholdene, og som strax skulde søge at bringe Orden og Rolighed tilbage, da han ingen bevæbnet Magt havde, i det mindste ikke i nogen synderlig Udstrækning, da kan det vel have været nødvendigt for ham at gribe til extraordinaire Forholdsregler. Jeg mener derfor, at en Sammenligning med denne sieblikkelige Tilstand og de Forholdsregler, som den nu-

værende Generalgouverneur har taget, ikke er ganske passende. Jeg vil ingenlunde nedsatte de tagne Forholdsregler, men jeg troer dog paa den anden Side, at, naar denne Embedsmand og flere Andre, som have haft med disse Forhold at bestille, omtales paa en Maade, som forekommer mig, at det næsten seer ud, som om man vilde udfærdige et Slags Attest for dem, da er dette mindre rigtigt. Jeg mener, det er ikke de enkelte Personer, de enkelte Embedsmænds, højere eller lavere staaendes, Stand, man skal tage Hensyn til, men de Forholdsregler, der foreligger os til Bedømmelse. Den ærede 1ste Landsthingsmand for 8de Valgkreds (Funder) har bemærket, at, naar man etablerer en Toldfrihed for Maismeel, maatte det ogsaa føres videre over til de andre Artikler. Men jeg maa atter her svare, at der dog vist bør skielnes imellem hvad der mere eller mindre kan henføres til eller maa ansees som absolute Fornødenheder. Dette er ogsaa Grunden, hvorfor Udvalget ikke, saaledes som den ærede Landsthingsmand har gjort opmærksom paa, har troet at burde foreslaae Toldfrihed for Maiskorn, fordi det, idetmindste som det benyttes paa St. Croix, ingenlunde bruges til Menneskesføde, men kun bruges til Føde for Creaturer, f. Ex. Heste, og da nu de andre Producter, f. Ex. Havre, som der indføres i samme Diæte, ere belagte med Told, saa maatte man finde det lidet hensigtsmæssigt, om Maiskornet skulde være fritaget for Told. Den samme ærede Landsthingsmand har hentydet paa en Bemærkning af Udvalget, som findes i Betænkningen Side 3 Sp. 2. Det, som der er anført, er kun fremsat for at lægge saameget større Vægt paa, hvor ønskeligt man anfaae det for at være, at Maismelet skulde fritages for Told. Jeg skal gjerne indrømme, at det havde været ønskeligt, om Udvalget, hvortil det ogsaa har været tilsvieligt, havde gjort Forslag til, hvorledes denne Toldafgift kunde indemmerses; men det har ikke seet sig istand dertil, fordi man savnede Kundskab om de locale Forhold, som vilde udfordres dertil. Jeg maa endnu tillade mig med Hensyn til, hvad der er anført angaaende Indførselstolden, og navnlig paa Maismeel, at den skulde være Bederslag for den Skat, der høiler alene paa